

□□□□□□□□□□□□□□□□ அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடங்கிய ஆயுதப்போராட்டம் பிற்போக்கான திசை வழியில் இன்று வரை தொடருகின்றது. உண்மையில் இனவாதத் தரப்படுத்தலை எப்படி ஒரு ஜனநாயகக் கோரிக்கையாக மாற்றி போராடியிருக்க வேண்டும் என்பதே எம்முன்னுள்ள அடிப்படையான களேவியாகும். இதுவே தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தின் சரியான வழிநடத்தியிருக்கும். தரப்படுத்தலை எந்தவகையில் எதிர் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

1. இனவாத இனப்பிளவைக் கொண்டுவரும் தரப்படுத்தும் முறையை எதிர்த்து, பல்கலைக்கழக தகுதி பெறும் அனாதைத் துணை மாணவர்களுக்கும் அனுமதியை வழங்கு என்ற கோரியிருக்க வேண்டும்.

2. பின்தங்கிய மாவட்டங்களின் (தமிழ், சிங்கள, மலையக, முஸ்லீம் மக்களின்) கல்விக் கான அடிப்படையை உயர்த்தக் கோரியிருக்க வேண்டும்.

3. இலங்கை தசேயி வளத்துக்கும் அது சார்ந்த உற்பத்திக்கு ஏற்ப கல்வியை முற்றாக மாற்றவும், அதற்கு இசைவான பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புகளைக் கோரியிருக்க வேண்டும்.

4. உயர் அதிகாரிகளை உருவாக்கவும், உயர் அந்தஸ்துக்கான கல்விக்கு பதிலாக மக்களின் வாழ்வுடன் இணைந்த அவர்களின் வாழ்வை மீட்டும் தரப்படுத்தும் கல்வியை

முன்வதைத் து இருக்கவணேட்டும்.

5. முன்னறேய கல்வி அபிப்படயை பறும் வகயில் பின் தங்கிய மக்கள் கல்வியை பறும் வகயில் சமீக பரூளாதார சமீழலை உருவாக் பரூராடியிருக்க வணேட்டும்.

இந்த கரூரிக்கை தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல சிங்கள மக்களுக்கும் கட்ட இதுவரே பரூதூ கரூசமாயிருக்க வணேட்டும்.

1. இனம் சார்ந்த இனவாத அபிப்படயிலான தரப்படுத்தல் முறையை எதிர்த்துப் பரூராடியிருக்க வணேட்டும்.

2. பிரித்தாளும் கறுகிய இன அரசியலை எதிர்த்துப் பரூராடியிருக்க வணேட்டும்.

3. இன ஐக்கியத்தை இனம் கடந்து முன் வதைத்திருக்க வணேட்டும்.

4. இன அடிப்படையிலான சமுதாயத்தின் திட்டமிட்ட பிளவுகளை வரலாற்று ரீதியாக அடையாளம் காட்டி, அதை எதிர்த்துப் போராடியிருக்க வணேட்டும்.

5. ஆதிக்க வர்க்கங்களின் இன வர்க்க நலன்களையும் நோக்கத்தையும், தளையுபடவடே இனம் காட்டி அதை எதிர்த்துப் போராடியிருக்க வணேட்டும்.

ஆனால் இதை தமிழ் மக்களும் சரி, சிங்கள மக்களும் சரி செய்யவில்லை. இலங்கையில் எந்தக் கட்சியும் இதை முழுமையாகக் கொண்ட போராட்டத்தை நடத்தவில்லை. கட்சிகள் இந்த பிளவில் குளிர் காய்ப்பவர்களாக இருந்ததால், இந்த பிளவை வீங்குவதைத் தளர். இதன் எதிர்த் நிலைத் தன்மையில் ஒருபுறம் சிங்கள மக்களுக்கு நியாயமாக கிடக்க வணேட்டிய உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. மற்று தளத்தில் தமிழரின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. இன அடிப்படையிலான சமூகங்களை இனங்களாகப் பிளந்து படிப்படியாக ஒரு யுத்த தன்மைக்குள் நகர்த்தின. இதனால் தமிழர்கள்க்கு நியாயமாக கிடக்க வணேட்டிய உரிமைகள் மறுத்திய சிங்கள இன நிலைக்கு தாழ்ந்து மறுக்கப்பட்டதுடன், தமிழரின் வாழ்வு மறுக்கப்பட்டது. இவ்வநிகழ்ந்த காலகட்டம் என்பது, ஒரு வரலாற்று நீட்சியாக இருந்துள்ளது. ஆனால் இதை மறுத்த தமிழ் தேசியம் தமிழர்கள் தமது ஓட்க்குமுறையை பலகலகை கழக அனுமதியில் இருந்து விளக்கியதில் இருந்ததே, போராட்டத்தில் பிற்போககான கற்று வளர்ச்சி பெறுவதை உறுதி செய்தது. சிங்கள இனவாத அரசு தரப்படுத்தலைக் கொண்டுவந்த போது, இனவாதமே அதன் அடிப்படையாக இருந்தது. இதை தமிழர்கள் அதே இனவாதத்துடன் உள்வாங்கி எதிர்த்தது என்பது, எமது போராட்டத்தின் ஒரு திசைவிலகல்தான். உண்மையில் ஜனநாயகபீர்வமாக சிந்திப்பவன் ஓட்டுமொத்தமாக சகல மாணவர்களையும் இனம் கடந்து பார்த்திருக்க வணேட்டும். அதைக் குற்றுந் தமிழ் தேசியம் ஒருநாளும் செய்யவில்லை.

உண்மையில் பலகலகை கழக அனுமதியில் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை எல்லையற்றது. 1942 இல் பலகலகை கழகத்தில் ஓட்டுமொத்தமாக கல்வி கற்ற

மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 904யாக இருந்தது. இது 1988-89 இல் 29781 யாக மாறியது. 1998 இல் இது 32000 மாக மாறியது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி கோரி 1960 இல் 5277 பரீட்சை விண்ணப்பித்தனர். 1969-70 இல் 30445 பரீட்சை விண்ணப்பித்தனர். இது 1995 இல் 70 000 மாக மாறியது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி 1960 இல் 1812 பரீட்சைக்கும், 1969-70 இல் 3451 பரீட்சைகும், 1995 இல் 8000 பரீட்சைகே கிடத்தது. பல்கலைக்கழக தகுதியுடையவர்களில் கிடக்கவும் எண்ணிக்கை ஆழமாக குறைந்து வருகின்றது. பல்கலைக்கழகம் செல்லும் தகுதி உடையவர்களில் பல்கலைக்கழகம் செல்வது 1970 இல் 34 சதவீதமும், 1975 இல் 26 சதவீதமும், 1980 இல் 12 சதவீதமும், 1991 இல் 15.5 சதவீதமும், 1993 இல் 14.6 சதவீதமாகவும், 1995 இல் 11.4 சதவீதமாகவும் குறைந்து செல்லுகின்றது. பல்கலைக்கழகம் செல்ல தகுதி உடையவர்கள் கல்விமறக்கப்பட்டும், கற்ற கல்விமறக்கக் கூடிய சம்பந்தம் இல்லாத சமீப கால உழைப்புடன் தொடர்பற்ற வகையில் சமூகத்தில் வீசப்படுகின்றார்கள்.

பல்கலைக்கழகம் செல்லத் தகுதியுடையவர்களில் பல்கலைக்கழகம் செல்வோர்.

ஆண்டு சதவீதம் ஆண்டு சதவீதம் ஆண்டு சதவீதம்

1948	22.4	1958	28.0	1970	10.9
1949	24.0	1959	30.0	1971	-
1950	30.3	1960	34.3	1972	10.8
1951	28.1	1961	37.0	1974	11.2
1952	25.6	1962	21.4	1975	8.4
1953	24.1	1963	22.4	1976	7.8
1954	29.5	1964	20.6	1977	5.9
1955	31.3	1965	20.3	1978	6.7
1956	35.1	1966	11.6	1979	6.4

உண்மையில் பல்கலைக்கழக தகுதியுடைய அனைத்து மாணவர்க்கும் பல்கலைக்கழகம் அனுமதி மறக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தகுதியுடைய மிகக் குறைந்த சிலர்க்கே அனுமதி என்ற நிலையில், இதில் இனவாதம் புகுத்தப்பட்டது. தகுதியுடைய அனைத்து மாணவர்களும் கல்வி கிடக்காமாயின், தரப்பட்டதல் என்ற முறையே அர்த்தமற்றதாகிவிடும். அண்ணளவாக 9 முதல் 10 மடங்கு மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழக அனுமதி மறுப்புகளாகிய நிலையில், இதனை திசை திருப்பவே இனவாத

மனோதலதை திட்டமிட்டு உருவாகக் கியுததை, இலங்கை வரலாறு மீண்டும் ஒருமுறை காட்டுகின்றது. தகுதியுடைய பல்கலைக் கழக கல்வி மறுக்கப்பட்ட மாணவர் நலனுக்காக யாரும் போராடத் தயாராக இல்லலை. இது தமிழ் சிங்கள இனம் கடந்து ஓரே நிலையில், ஓரவேதிமான முடிவுகளையே கொண்டிருப்பது இதன் சாரமாகும். உண்மையில் பல்கலைக் கழக தகுதி உடையவர்களில் கல்வி மறுக்கப்பட்ட நிலையில் ஆயிரக்கணக்கில் தமிழரும் இருந்தனர் சிங்களவரும் இருந்தனர். ஆனால் தசீயவாதிகள் தத்தம் தரப்பில் இதையிட்டு மச்சுக் கட்ட விடவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பாக இந்த தசீயம் உண்மையில் போராடத் தயாராக இருக்கவில்லை.

இது ஒருபுறம் மறுக்கப்பட்ட மறு தளத்தில் பொதுவாகவே கல்வி மறுக்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் 1995 இல் உயர்கல்வி 2 முதல் 5 சதவீ தமானவருக்கே கிடத்தது. மிகுதி மாணவர்களுக்கு அது திட்டவட்டமாக மறுக்கப்படுகின்றது. அண்ணளவாக 14 சதவீ தமான குழந்தைகள் பாடசாலை செல்லும் வயதில் சரீகளிலும் தொழில் நிலையங்களிலும் அடிமகைளாக வாழ்கின்றனர். அடிப்படையான தவேயை நிறைவு செய்யும் சமிக் கப் பொருளாதார பண்பாட்டுச் சமூக இன்மையால், கல்வி கற்போரும் தமது கல்வியை தொடரமுடியாத சமூக சிதிலமடைகின்றனர். 1987 இல் 389 577 மாணவர்கள் க.பொ.த சாதாரண பரீட்சையில் சித்தியடையவில்லை. அவர்களை எந்த விதமான கல்வி தொடர்ச்சியுமின்றி வீதியில் வீசியறியப்பட்டனர். இதே ஆண்டில் 112 577 மாணவர்கள் க.பொ.த உயர்தர பரீட்சைக்கு தனோன்றிய போது 6143 மாணவர்க்கு மட்டுமே பல்கலைக் கழக அனுமதிக்கிடத்தது. மிகுதியானவர்கள் சமிக் க வறெறிடத்தில் தள்ளப்பட்டனர்.

இலங்கையின் சமிக் கப் பொருளாதார பண்பாட்டு நிலமமைக்களிடையில் பிளவுபட்டு இருப்பதால், ஓட்டு மொத்த மாணவர் சமிக் கமே பாதிக்கப்படுகின்றது. 1991, 1992, 1993 இல் இல் 5ம் வகுப்பு புலமமைப் பரீட்சையை ஆராயின் 10 முதல் 17 சதவீ தமானோர் 100 க்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 23 முதல் 42 சதவீ தமானவர்கள் 20 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர் 53 முதல் 73 சதவீ தமான மாணவர்கள் 40 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர். அதாவது 1991 இல் 38000 பரீ 100 க்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 86000 பரீ 100 க்கு 20 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 150 000 பரீ 100 க்கு 40 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். முரண்பாடு கொண்ட சமிக் கப் பொருளாதார பண்பாட்டுக் கற்குள் மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தமை மிக மனோசமாக பாதிப்பதை இது காட்டுகின்றது.

வாழ்க்கையைபோட்டுத் தொடர்பற்ற வகையில் திணிக்கப்படும் கல்வி மற்றும் உயர்ந்த அந்தஸ்தை நோக்கிய கனவூடன திணிக்கப்படும் கல்வி முறை பாரிய சமீக விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. 1990 இல் வந்த தொடர்புத்து ஆண்டுகளில் க.பொ.த.சாதாரண பீட்சையில் 10 சதவீதமானவர்கள் (1995 இல் 55000 பீட்சை) ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்திபெறவில்லை. 70 சதவீதமானவர்கள் கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் சித்தியடையவில்லை. 1995 இல் 15 சதவீதமானவர்கள் மட்டுமே க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்கு சலெல்லும் தகுதியை அடையினர். 1995 இல் 12000 மாணவர்கள் க.பொ.த. உயர்தர பீட்சையில் ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்திபெறவில்லை. ஆண்டுக்கு 200 க்கோபி சலெவில் வழங்கப்படும் இந்த ஏகாதிபத்தியக் கல்வியின் கதி இது. க.பொ.த. பீட்சைக்கு பங்கு கொள்ளும் 170 000 மாணவர்களில் 8 மாதல் 9 ஆயிரம் பீட்சை வலையைற்றவராக மாறுகின்றனர். 1960 தொடங்கிய வலையைற்ற பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் எமது கல்வி அமைப்பு, இன்று 16 மாதல் 17 ஆயிரம் பட்டதாரிகளை வலையைற்றவராக் கிவிட்கின்றனர். இன்று 170 000 மாணவர்கள் பல்கலகைக் கழக பீட்சையில் பங்கு கொள்ளும் அதே நேரம், 70000 பீட்சை பல்கலகைக் கழக தகுதியை பெற்ற போதும் அதில் 8000 பீட்சை மட்டுமே பல்கலகைக் கழக அனுமதியைப் பெறுகின்றனர்.

இந்த தகுதி பெற்றோரில் பல்கலகைக் கழகம் சலெவ்வோர் குறைந்து வருகின்றனர். உயர் கல்வி வயது எல்லையான 19-23 வயதுடயை 2 சதவீதமானவர்களே உயர் கல்வியைப் பெறுகின்றனர். இது தன்னாசியாவில் 5 சதவீதமானவரும், திரகிழக்கு நாடுகளில் 8 சதவீதமானவரும், மறேகில் 20 மாதல் 30 சதவீதமானவரும் உள்ளது. 40 க்கோபி மக்கள் தலகைக் கொண்ட ஐரோப்பாவில் 1.2 க்கோபி மாணவர்கள் பல்கலகைக் கழகத்தில் கல்வி கற்கின்றனர். 2000ம் ஆண்டில் 30 க்கும் 34 க்கும் இடபைபட்ட வயதில் உள்ளவர்களிடயை 22 சதவீதமானவர்கள் உயர்ந்த பட்டப்பிப்பை முடித்தவர்களாக உள்ளனர். லுக் சம்பீட்சைக் கை எடுத்துதால் 80 சதவீதமானவர்கள் பட்டப்பிப்பை முடிக்கின்றனர்.

இலங்கையில் அடிப்படகைக் கல்வியை பெறுவோரில் கல்வித்தரமும், அதன் தொடர்ச்சியும் மிக மோசமாக அடிபாதாளத்தில் காணப்படுகின்றது. எமது தசீய பரோட்டம் கல்வியை முன்னிலைப்படுத்தி தொடங்கியபோதும், அனதைத் து மாணவர்களின் கல்விமீது தன்னை ஆயுதபாணியாக் கவில்லை. ஒவ்வொரு வருடமும் கிடகைக் கும் உயர் அந்தஸ்துகளை உடயை மருத்துவம், பொறியியல் மற்றும் விஞ்ஞானத் துறை சாரந்து கிடகைக் கும் 500 உயர் கல்வியை மயைமாக வதைத்தே, குறுந்தசீயத்தலை

உயர்த்தினர். இதற்கு சாதகமாக மருத்துவர், பொறியியல் கனவுகளுடன் கற்று வந்த மாணவர் சமீகத் தையும், ஓட்டு மொத்த சமீக கண்ணோட்டத்தையும் கற்றுத் தீசீய இனப் போராட்டத்தின் பால் இழுக்க முடிந்தது. பல்வறூ சமீகத் துறை சார்ந்த கற்றுக்கிய கண்ணோட்டம் கற்றுத் தீசீய இனப் போராட்டமாகியது.

ஓட்டு மொத்த மாணவர்களின் எதிர்காலம், சமீகத்தில் வபிகட்டப்பட்ட பின் அவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்பது தொடங்கி இதன் சமீக பொருளாதார பண்பாட்டுக் கற்றுக்கள் என்ன என்பதையிட்டு கற்றுத் தீசீயப் போராட்டம் அக்கறைப்படவியில்லை. இதற்கு எதிரான சமீக கண்ணோட்டத்தை கொண்டுகோசம் போட்டவர்கள், கல்வி தொடர் முடியாத சமீகநிலமகளை கவனத்தில் எடுத்து அதற்கு எதிராக போராட முன்வரவில்லை. கிரிக்கட் போட்டியில் சிறு எண்ணிக்கையானோர் விளையாட, வலேயை வட்டி இல்லாதவர்கள் நாள் கணக்காக சூற்றி நின்று வம்பளப்பது போல், மாணவர் சமீகத்தில் ஓர் சிலரை உருவாக்கும் வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ச்சியான வபிகட்டல் ஊடாக சிலரை மயைப்படுத்தி சமீக கண்ணோட்டம் நீடிக்கும் போது, உண்மையில் கல்வி தரம் என்பது ஆதாள பாதாளத்தில் வீழ்ச்சி காண்பது தவிரக்க முடியாது. கல்வி என்பது சமீகத் தளத்தில் மனிதனின் வாழ்வியலுடன் எந்த விதத்திலும் தொடர்பற்றதாக உள்ளவரை, அறிவற்ற மட்டர்களாக சமீகம் உருவாகின்றது. அதில் இரூந்து உருவாகும் போராட்டம் முட்டாள தனத்தையும் மக்கள் விரோத்தத்தையும் ஆதாரமாக அபிப்பாயாகக் கொள்கின்றது.

இலங்கை ஓர் விவசாயநாடு. ஆனால் எத்தனை பரூக்கூ அதில் பட்டத்தை பற்ற முடிகின்றது. இது போல் மீன் பிடி தொடங்கி தீசீய உற்பத்திமலே நாம் ஆராயின் எமது கல்வியின் கோமாளித் தனத்தையும், தீசீயத்தின் ஏகாதிபத்திய தன்மையையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தத் தொழில்கள் இழிவாக்கப்பட்ட போது, அந்த பட்டங்கள் கட்ட இழிவாகவதீட்டப்படுகின்றது. ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கூ தவேயான மலிவான கபலிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கே இந்தக் கல்வி ஆதாரமாகின்றது. இலங்கையில் பல கலகைக் கழகம் சனெற இந்த பிரிவுகள், நாட்டை விட்டுச் சனெற விடுவது வட்டவெளிச்சமாகும். ஆனால் எமது தீசீயம் இந்த வட்டத்தூக்கூள் நின்று இதை மயைமாக வதைத் தேசூழல்கின்றது.

இதனை உயர் வர்க்கங்கள் தமது நலனில் இருந்து ஓட்டு மொத்த சமீகத்துக்கும் கட்டமைக்கின்றனர். தரப்படுத்தலுக்கு முன் இலங்கையில் மருத்துவம் பொறியியல் மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் யாழ் குடா நாடு 50 சதவீ தத்தகைகைப்பற்றிய போது, கலதைத்துறையில் 5 சதவீ தத்துக்கு குறைவாகவே பல கலகைகழகம் சின்றனர். யாழ் சமீகத்தின் பரிசுவாகண்ணோட்டம் கலதைத்துறையை இழிவாக்கி அதைத் தீட்டாக்கியதன் விளைவே இது. இதைப் பார்ப்போம்.

ஆண்டு	69-70	70-71	71-72	73	74	75	76	77
78								
சிங்களம்	89.1	89.7	92.7	91.8	86.0	85.6	86.3	85.8
83.3								
தமிழ்	6.9	7.0	4.7	5.9	10.0	10.1	8.6	
9.2 15.3								

இந்த நிலையில் கல்வி தொடர முடியாத குழந்தைகளின் சமீகப் பொருளாதார நிலமையை இட்டு, இந்த தமழ் தசீய உயர் வர்க்கம் என்றும் கவலைப்பட்டது கிடையாது. இதனை வகுப்பு ரீதியாக பாடசாலையை விட்டு விலகியதை ஆராய்வோம்.

வகுப்பு	1	2	3	4	5	6	7	8
1972	-	5.3	5.3	6.4	7.3	9.3	4.7	8.4
1973	3.9	4.3	9.81	10.9	13.2	13.5	11.8	14.1
1975	2.2	5.2	11.2	11.2	12.4	12.4	12.0	12.0
1976	6.8	2.3	5.5	7.4	10.2	7.5	6.3	13.9

தமழ் தசீய உயர் வர்க்கம் தனது நலனில் இருந்து தொடங்கிய தசீய பொராட்டம் கட்ட, அதன் எல்லகைகள் தான் இன்று வரதன்னை தகவதைத்துள்ளது. அனதைத்து மாணவர்களின் கல்வி பற்றி சிந்திக்க தவறிய எமது குறுந்தசீய இனப் பொராட்டம், குறுகிய சமீக நலன்களில் இருந்தே தனது கோரிக்கைகளை முன் வகைக்கின்றது. தமிழ் தசீய வாதிகள் மட்டுமல்ல சிங்கள ஆட்சியாளர்களும் இதையே சிங்கள மக்கள் மலே திணிக்கின்றனர். இவர்கள்கு இடையில் இதில் கொள்கை வேறுபாடு கிடையாது. ஆக மக்களை கொள்ளையிட்டு பிரதசேங்களையார் ஆள்வது என்பதே குறுந்தசீயத்தின் மயமான பிரச்சனை. தசீயத்தில் மக்களின் நலன் என்ன என்பது பற்றி அக்கறை கிடையாது. இதனால் மாணவர் சமீகத்தையிட்டு இந்த தசீயம் பழயை அதே கொள்கையைக் கடைபிடிக்கின்றது. மறுதளத்தில் பாடசாலையை சலெல்லும்

மாணவர்களுக்கே இந் தகக் கதியுள்ள பபோது, பாடசாலை சலெல்ல முடியாதவர்கள் நிலயை நாமக் கற்பனயை பண்ணத் தேவயைல்லலை. இலங்கயைல் கல்வியை பறெ முடியாதவர்கள் மூதல் எத்தனயை சதவிகிதம் மாணவர்கள் கல்வியை பறெுகின்றனர் என பார்ப்போம்

கல்வி மட்டம் 1981	1971	1971	1981
பெண்	ஆண்	பெண்	ஆண்
பாடசாலையெல்லாதோர் 4.2	12.1	12.4	6.0
1 மூதல் 5 வரையெய்தியதோர் 4.9	15.6	10.4	9.4
6 மூதல் 10 வரையெய்தியதோர் 67.6	61.4	58.0	72.7
க.பொ.த சாதாரண வரையெய்தியதோர் 9.9	18.0	9.8	19.6
க.பொ.த உயர்தரம் வரையெய்தியதோர் 0.7	1.0	1.7	3.3
பட்டப்பிப்பும் அதற்கு மலேும் 0.4	0.3	0.6	0.1

இலங்கயைல் கல்வி கற்க முடியாத சமூக பபொருளாதார பண்பாட்டுக் கபூகளை அடையப்படயாகக் கபொண்ட கபூழந்தகையையிட்டு, தமிழ் தேசியம் சரி சிங்கள தேசியம் சரி அல்லது இலங்கயைல் எந்தக் கட்சியும் கபூட அக்கறையெய்யவில்லை. பாடசாலையெல்பவர்கள் கபூட உண்மயைல் இயந்திரமாக சலெல்லுகின்றனர்ஓழிய, கல்வி மீ தான சமூக ஆர்வம் அல்ல. சமூதாயத்தின் இழிந்துபபொன சமூகக் கண்ணோட்டம் கல்வியில் பாரிய விளவையெய்ய ஏற்படும்புகின்றது. இது கல்வி தரத்தையெய்யீழ்த்துவதுடன், தபொடர்ச்சியான கல்வி மூடக்கப்பபுகின்றது. இதனால் க.பொ.த சாதாரண வகூப்பு மாணவர்களில் 80 சதவீதமான மாணவர்கள் பபெரும்பாலான பாடங்களில் சித்தி பபெறுவதில்லை. 20 சதவீதமான மாணவர்களே அனதையெய்யுப பாடங்களிலும் சித்தி பபெறுகின்றனர். அனதையெய்யு மாணவர்களில் 12 சதவீதமானவர்கள் மபொத்தத்தில் அதே வகூப்பயெய்யீண்டும் பபிக்கின்றனர். உண்மயைல் இலங்கயைல் மாணவர்களின் கல்வி என்பது, 99 சதவீதம் மறுக்கப்பபுகின்றது. சிலரையெய்ய உருவாக்கும் கல்வி மபூபிமறகைக்கவதே கல்வியில் இனவாதம் புகூத்தப்பட்டது. ஓட்டு மபொத்த மாணவர் பரிச்சனயைகையெய்யு குறுகிய இனவாத எல்லகைகூள் சித்தையெய்யதன் மபூலம், மாணவர்களின் மூதூகில் ஆளும் வர்க்கங்களும் கட்சிகளும் சவாரி செய்ய மூபிந்தது, மூபிகின்றது. இதயெய்யே தமிழ்

தசீயமும் மறு தளத்தில் சிய தது. அனதை து மாணவர்களின் நலன்களில் இருந்து இந்த தசீய பிரச்சனையை இரூ பகுதியும் அணுகவில்லை, அணுகப் போவதுமில்லை. இதனால் இந்த தசீயம் என்பது சிலரின் நலனையும், சில வர்க்கத்தின் நலனையும், சில பிரதேசத்தின் நலனையும், உயர் சாதியின் நலனையும் பிரதிபலிப்பதால், யாழ் நலன்கள் சாரந்த குறுந்தசீய இனப் போராட்டமாக சீ ரழிந்தது.

அனதை து மாணவர்களின் நலனை உள்ளடக்கிய தசீய ஜனநாயக கோரிக்கையை முன் வைத்து போராடியிருக்க வேண்டும். இனவாத பிளவுக்கான தரப்படுத்தல் முயற்சியை இதனடிப்படையில் முறியடித்திருக்க வேண்டும். மற்றைய தமிழ் பிரதேச மாணவர்களுடன் இணைந்து, பிரதேச வாதத்தை தகர்த்திருக்க வேண்டும். சிறுபான்மை முஸ்லீம், மலையக மக்களுடன் நேசக்கரம் நீட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் எதிரிடையாக சின்றோம். யாழ் மலோண்மையை நிறுவவும், அதிக பல்கலைக்கழக அனுமதியை நாம் கோரினோம். நாம் இன்று தமிழ் ஈழத்தைப் பற்றாலும் கட்ட, இன்று இருக்கும் பல்கலைக்கழக அனுமதியை கட்ட பற்றமுடியாது. இன்று உள்ள தமிழ் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை விட குறைவாகவே பல்கலைக்கழகம் சில வார. தசீய தவேகை கு ஏற்ற கல்விக் கு பதில், ஏகாதிபத்திய உற்பத்தி மற்றும் கைக்காலிக் கு ஏற்ற கல்வியே எமது தசீய கல்வியாக உள்ளது. இதுவே புலிகளின் தசீய கொள்கையும் கட்ட. எமது ஆயுதப் போராட்டம் வித்திட்ட வளரந்த முறையே பிற்போக்கானதாகும். குறுந்தசீய யாழ் மையவாத உயர்க்கை காலிகளின் நலன்களை பிரதிபலிக்கும் போராட்டமாகவே பரிணமித்தது. ஆனால் தமிழ் மக்களின் தசீயப் பிரச்சனைகள் பல இருந்தது, இருக்கின்றது. அதில் கல்வியும் ஒன்று.

1969இல் போட்டிப் பீட்சை மலம் தரிவான 27.5 சதவீதமான தமிழ் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 1974 இல் 7 சதவீதமாக குறைந்தது. இதன் மாவட்ட ரீதியாக பங்கிட்டுப் பட்டது. 1973 இல் மொழிவாரி தரப்படுத்தல், 1974 இல் மாவட்ட அடிப்படையிலான தரப்படுத்தலும், 1975 இல் 100 சதவீத மாவட்ட ஒதுக்கீடும், 1976 இல் 70 சதவீதம் மாவட்ட ஒதுக்கீடும் 30 சதவீதம் போட்டிப் பீட்சையிலான திறமை அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடும், ஓட்டு மொத்த தமிழ் மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனவிகித எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால் இது எந்த விதத்திலும் யாழ் மாவட்டத்தின் ஓட்டு மொத்த மாணவர்களின் சதவிகிதத்துக்கு மலோகவே, பல்கலைக்கழக அனுமதியை யாழ் மாணவர்கள் பற்றனர். இது எந்த பாதிப்பையும் இனவிகிதம் சாரந்த யாழ்குடாநாட்டை பாதிக்கப்படவில்லை.

தரப்படுத்துதல் அவர்களில் சிலருக்கு சலுகை வழங்கிய போதும், இனவிகிதாசாரம் சார்ந்து பாரிய இழப்பை தொடர்ந்தும் சந்தித்தனர். கல்விக்கான சமீக பொருளாதார பண்பாட்டுச் சமீழல் அவர்களுக்கு எதிராக இருந்தது. இது யாழ் உயர் பிரிவுகளின் (இது வர்க்கம், சாதி, பிரதேசவாதம்) தொடர்ச்சியான ஓடுக்குமுறையாலும், சிங்கள இனவாத அரசின் ஓடுக்குமுறையாலும் ஏற்பட்டது. தமிழ் மக்களின் கல்வி சார்ந்த பிரச்சனை என்பது யாழ்குடா அல்லாத பிரதேசங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களினதும், முஸ்லீம் மாணவர்களினதும், மலையக மாணவர்களின் கல்விக்கான அடிப்படை வசதிகளை, சிங்கள இனவாதிகள் முதல் தமிழ் குறுந்தேசியவாதிகளும் திட்டமிட்டு மறுத்து வந்தனர். இதற்கு யாழ் சமீகம் சார்ந்த தேசியம், தமிழ் மக்கள் என்ற பொதுமறைப்படுத்துதல் ஊடாக அந்த மக்களின் நலனை இனவாத அமைப்புகள் எயே சேறையாடியதும், அந்த மக்களை இழிவுபடுத்தி ஓடுக்கியதும் ஒரு முக்கியமான தேசிய இன அடிப்படையாகும். இனமாக தேசியமாக பொதுமறைப்படுத்துதல் போது அந்த மக்களின் நலன்களை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். மாறாக பொதுமறைப்படுத்திய இனக் குறுந்தேசிய அடிப்படையில் அந்த மக்களை சேறையாடும் யாழ் மையவாத நலன்கள், அந்த மக்களை இன எல்லகைக் குள் ஓடுக்கி வதைத்துள்ளது. இதனை ஆதாரமாக ஆராய்வதன் மூலம் இதனை தள்ளிவாக்கலாம்.